

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Udskrivning af en Formuestigningsafgift og et Stabiliseringslaan.

Forhandlingerne genoptoges.

Aksel Larsen: Det maa jo være Hensigten, at den foreslaaede Eengangsskats Provenu paa een Gang skal bidrage til Statsfinansernes Sanering og til at opsuge i hvert Fald en væsentlig Del af de ledige Penge. Hvis man henholder sig til den højtærede Finansministers Forelæggelsestale, faar man af denne at vide, at Regeringens Hensigt med det her forelagte Forslag til Eengangsskat er følgende: Den skulde bidrage til at holde igen paa Rentens Nedgang, den skulde formindske Faren for Inflation, og den skulde endelig muliggøre en noget videregaaende Ophævelse af Restriktioner for Erhvervslivet, end man ellers kan regne med. Dette Formaal omtales ogsaa andetsteds i Finansministerens Forelæggelsestale, og det fremgaar i det hele taget af denne Tale, at et af Regeringens Hovedformaal med Eengangsskatten er at modvirke en for lav Rente, hvilket efter Regeringens Opfattelse vil give en Tendens til større Investering og Kapitalfortæring, end Landets økonomiske Vilkaar tillader, og derfor mener Regeringen, at vi bør have Eengangsskatten, idet den siger, at saa vil vi ogsaa hurtigere kunne slippe af med de Restriktioner, som vi har arvet fra Krigstiden.

Jeg er bange for, at vi ikke kan erklære os enige med Regeringen i disse Hensigter. Vi finder ikke, at det kan være ønskeligt, at Renteniveauet her i Landet stiger, og vi kan ikke indse, at der kan være nogen særlig Betænkelighed med Hensyn til at holde Renteniveauet dér, hvor det er, eller sænke det yderligere. Det kan være rigtigt, at hvis man lod fem og syv være lige, saa vilde der paa Investeringsomraadet ske Ting, som ikke var synderlig ønskelige; men dette kan naturligvis modvirkes, hvis man blot vil gennemføre en fornøden Investeringskontrol, saaledes at der kun bliver oprettet Virksomheder, Landet virkelig har Brug for. Paa den anden Side maa man være klar over, at netop billige Penge har uhyre stor Betydning, ikke mindst naar man tænker paa Oprettelsen af disse Virksomheder eller tænker paa Boligbyggeriet og Lejeniveauet, saa jeg synes aldeles ikke, det er efterstræbelæsværdigt at faa Renten sat i Vejret, som jeg forstaar, det er Regeringens Hensigt med dette Forslag.

Vi vil mene, at Eengangsskatten er nødvendig, og vi er dér ikke uenige med det væsentlige af, hvad der er sagt i Professorudvalgets Betænkning, men vi vil mene, at Staten bør benytte sig af Eengangsskattens Provenu til virkelig at sikre sig Føringen og Kontrollen over det økonomiske Liv, Renteniveauet o. s. v. for derigennem ogsaa at kunne paavirke Beskæftigelsen og hele den økonomiske Udvikling. Derfor mener vi, det er hensigtsmæssigt med en Eengangsskat, som giver det størst mulige Provenu, men vi mener, at Anvendelsen af Eengangsskatten, som den her er foreslaaet af Regeringen, ikke kan tiltrædes.

I § 51 siges der, at „Provenuet saavel af Formuestigningsafgiften som af Stabiliseringslaanet og den til Afløsning af dette erlagte Formueafgift overføres til Statens Reguleringskonto hos Danmarks Nationalbank“. Vi tror ikke, at dette er den rigtige Vej at gaa. Det er rigtigt, at Staten hæfter for de Beløb, der findes paa Reguleringskontoen, det var efter Nationalbankens Balance pr. 30. April 7 593 000 000 Kr.; men dels tror jeg, at man har Lov til at sætte et Spørgsmaalstegn ved, om det er saa ubetinget nødvendigt at bringe denne Kontrol ned i det Tempo, der herigennem forudsættes, dels tror jeg under alle Omstændigheder, at Staten skal forbeholde sig Afgørelsesretten af, om den skal bringes ned, hvornaar den skal bringes ned, og i hvilket Omfang. Derfor mener jeg, det vilde være rigtigst, om man henlagde Provenuet af Eengangsskatten til en særlig Konto i Nationalbanken, som Staten raadede over, og som den, alt efter som det skønnedes hensigtsmæssigt, kunde bruge enten til at bringe Reguleringskontoen ned eller til at regulere Renten, holde Beskæftigelsen i Gang eller hvilke andre Forhold Staten kunde være interesseret i at paavirke.

Det er klart, at Gennemførelsen af Eengangsskatten vil bevirke, at der paa forskellig Maade trækkes Penge ud af Nationalbanken, Seddelcirkulationen vil formentlig falde, og Foliokontoen vil falde en Del, og det samme vil vel ogsaa være Tilfældet med Finansministeriets Konto i Henhold til særlige Love; men hvis de Beløb, der trækkes ud af disse Konti gennem Eengangsskat, overføres paa en særlig Konto, som Staten forbeholder sig Dispositionsretten over, saa er der jo ikke sket noget, der kan skade Nationalbankens Balance, saa jeg tror, at denne Vej er formaalstjenlig at vælge. Det er det samme, som vi sammen med Socialdemokratiet har været med til at foreslaa ved en anden Lejlighed, da